

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119325242
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119325242.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Martiny Brniakovej, v právnej veci žalobcu: Zafirka, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 982 668, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom O. J. X/A, XXX XX G. - S.M. N. S., v konaní o zaplatenie 921,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/108/2019-128 zo dňa 20. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného zo dňa 31.3.2020 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/108/2019-128 zo dňa 20. februára 2020 o d m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 921,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 921,14 Eur od 08.04.2019 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorú žalobca odôvodnil tým, že dňa 14.01.2019 došlo pri Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Corolla, EČV: ZA580HZ, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený K. G., bytom P. XXXX/X, XXX XX L.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Passat, EČV: BY018BF, v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9566769848. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 17/2019 zo dňa 12.02.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlá, a to značky Mitsubishi Outlander, EČV: ZA835HR v čase od 12.02.2019 do 19.02.2019 a následne vozidlo značky Toyota Auris, EČV: ZA022HU v čase od 20.02.2019 do 15.03.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0292019 zo dňa 15.03.2019, splatnú dňa 15.03.2019 na sumu 1.470,-eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 12.02.2019 do 15.03.2019, t.j. 32 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 45,-eur. V sume 1.470,-eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,-eur. Poškodený zároveň dňa 15.03.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9566769848 zo dňa 14.01.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.470,-eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 15.03.2019. K vybaveniu poistnej udalosti v rozsahu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla nedošlo až do dňa 22.03.2019, kedy žalovaný

poukázal na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 548,86 eur. Krátenie poistného plnenia nebolo nijako odôvodnené a zo strany žalobcu dokonca nedošlo ani k žiadnej reakcii v zmysle oznámenia o poistnom plnení alebo iného obdobného vyjadrenia. Nakoľko zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákonnej povinnosti oznámiť poškodenému, resp. v danom prípade titulom zmluvy o postúpení pohľadávky žalobcovi výšku poistného plnenia a poskytnúť mu písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie; žalobca má za to, že k skončeniu prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie došlo dňom čiastočného plnenia, teda dňa 22.03.2019. Náklady vo výške 1.470,- Eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení do času vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 22.03.2019 došlo k čiastočnému poskytnutiu poistného plnenia zo strany žalovaného a možno dôvodne predpokladať, že týmto dňom bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 08.04.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. S poukazom na uvedené skutočnosti je žalobca nútený obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Uplatnený nárok vo výške 921,14 Eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 1.470,- Eur uvedenej na faktúre č. 0292019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 548,86 Eur.

2. Okresný súd poukázal na relevantnú zákonnú úpravu Civilného sporového poriadku, zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Okresný súd uviedol, že na pojednávaní dňa 20.2.2020 sa právny zástupca žalobcu vyjadril, že súhlasí s rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ak sú splnené zákonné podmienky. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol okresným súdom poučený v uznesení č.k. 18Cb/108/2019-101 zo dňa 07.11.2018, ako aj v predvolaní na pojednávanie, že ak sa na pojednávanie nedostaví, rozhodne súd rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 17.02.2020 oznámil okresnému súdu, že sa nedostaví na pojednávanie vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, ospravedlňuje svoju neúčast' aj neúčast' žalovaného.

3. Podľa okresného súdu uvedené dôvody ospravedlnenia nespĺňajú podmienku podľa § 274 CSP a okresný súd tak neposúdil, že by išlo o ospravedlnenie vážnymi okolnosťami. Keďže okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nebol dôvod v odôvodnení tohto rozsudku vyhodnocovať vyjadrenia a námietky žalovaného. Podľa okresného súdu je nutné poukázať na odlišnú úpravu CSP od OSP, keďže v zmysle CSP sa pri splnení podmienok § 274 CSP neprihliada na to, či žalovaný bol pasívny alebo aktívny. Ide o sankciu za nedostavenie sa a neospravedlnenie sa vážnymi okolnosťami a v takom prípade je irelevantné, či sa žalovaný vo veci pred pojednávaním vyjadroval. Rozsudok pre zmeškanie sa tak vydáva bez ohľadu na to, či žalovaný bol aktívny alebo nie, pokiaľ sú splnené podmienky podľa § 274 CSP. Aktivita žalovaného sa zohľadňovala podľa OSP a bola prekážkou vydania rozsudku pre zmeškanie. Konceptia úpravy CSP je však odlišná a podstatné je iba to, či sú splnené podmienky podľa § 274 CSP, bez ohľadu na prípadnú predchádzajúcu aktivitu žalovaného.

4. Okresný súd vykonal dokazovanie na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo v súlade s ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného a vzhľadom na splnenie zákonom ustanovených podmienok rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a priznal žalobcovi, ktorý bol úspešnou stranou v konaní, nárok na náhradu trov konania voči žalovanému ako neúspešnej strane.

5. Proti tomuto rozsudku podal cestou právneho zástupcu odvolanie žalovaný podaním zo dňa 31.03.2020 (č.l. 133 spisu). Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku (§ 356 písm. b/ CSP). Žalovaný poukázal na ust. § 274 CSP a dôvodovú správu k inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, podľa ktorej tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný v súdnom konaní nebol nečinný. Žalovaný uviedol, že podaním zo dňa 17.02.2020 ospravedlnil neúčast' žalovaného a právneho zástupcu žalovaného na nariadenom pojednávaní na deň 20.02.2020 z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťaženosť, ako aj z

dôvodu hospodárnosti konania, aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania. Žalovaný v ospravedlnení uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci v neprítomnosti, ako i s vyhlásením rozsudku. Žalovaný uviedol, že sa o posúdení ospravedlnenia jeho neúčasti nedozvedel pred vydaním rozsudku. Podľa žalovaného, ak okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle Čl. 4 CSP per analogiam postupovať inter alia podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného pred vydaním rozsudku, že žalovaným uvádzané dôvody ospravedlnenia vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Pokiaľ posúdenie ospravedlnenia a dôvodov ospravedlnenia je na voľnej úvahe súdu, tak potom je nepochybnou kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Podľa žalovaného neexistoval žiaden relevantný dôvod, na základe ktorého by bolo dôvodné upustiť od povinnosti súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení ňou uvádzaných dôvodov ospravedlnenia, ak sa rovnaká bezodkladnosť (resp. včasnosť) podania ospravedlnenia má vzťahovať aj na samotnú dotknutú stranu pri podávaní ospravedlnenia.

6. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019, v ktorom ústavný súd uviedol, že ...„považuje za potrebné dať do pozornosti, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP treba posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutím na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej)“. Žalovaný uviedol, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného bol vydaný bez splnenia podmienok, pretože žalovaný bol aktívny, ospravedlnil svoju neprítomnosť, informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany okresného súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia a pred vydaním rozsudku informovaný, že by okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné. Žalovaný z dôvodu, že neboli splnené kumulatívne podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, uvedené v ust. § 274 písm. b) CSP, žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa stotožnil s názorom okresného súdu a navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Žalobca poukázal na ust. § 274 CSP, z ktorého vyplýva, že kumulatívne musia byť splnené všetky podmienky k tomu, aby bolo možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Podľa žalobcu v danej veci boli tieto podmienky splnené. Výklad žalovaného k inštitútu rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného považoval žalobca za rozporný s účelom a povahou príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. Podľa žalobcu je potrebné rozlišovať aktivitu žalovaného v štádiu písomných vyjadrení podľa § 167 CSP a následne po tom, ako súd pristúpi k nariadeniu pojednávania. Z ničoho nevyplýva, že by v prípade rozhodnutia súdu kontumačným rozsudkom na pojednávaní za aplikácie ust. § 274 CSP bolo vydanie takéhoto rozhodnutia podmienené predchádzajúcou absolútnou nečinnosťou žalovaného. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 27.11.2019, sp. zn. 16Cob/54/2019. Ďalej žalobca poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Okresný súd nad rámec svojej povinnosti podaním zo dňa 18.02.2020 oznámil právnenému zástupcovi žalovaného, že neakceptuje jeho ospravedlnenie, pretože nejde ani o vážny, ani o dôležitý dôvod a nejde ani o ospravedlnenie riadne a včas. Žalobca s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/71/2019 zo dňa 01.08.2019 zdôraznil, že žalovaný ani jeho právny zástupca nepodalí návrh na odročenie pojednávania. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku zamietnuť a žalobcovi priznať v plnom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Na doručené vyjadrenie žalobcu žalovaný písomne nereagoval.

9. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania odvolanie žalovaného voči rozsudku okresného súdu odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

10. Podľa ust. § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

11. Podľa ust. § 275 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

12. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

13. Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak

a) bolo podané oneskorene,

b) bolo podané neoprávnenou osobou,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo

d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

14. Krajský súd vo vzťahu k prejednaniu odvolania žalovaného uvádza, že v procesnej rovine bolo nevyhnutné primárne sa zaoberať otázkou, či boli splnené podmienky pre konanie odvolacieho súdu, keďže z obsahu spisového materiálu, napadnutého rozsudku, jeho odôvodnenia i poučenia bolo zrejmé, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 274 CSP. Okresný súd v poučení rozsudku uviedol, proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 356 písm. b) CSP. Z obsahu písomného odvolania žalovaného vyplýva, že odvolanie proti predmetnému rozsudku pre zmeškanie bolo žalovaným podané z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie.

15. Z citovaného ust. § 274 CSP vyplývajú podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené, aby bolo možné rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Medzi tieto podmienky patrí návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, nedostavenie sa žalovaného na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a neospravedlnenie neprítomnosti žalovaného včas a vážnymi okolnosťami. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom boli všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP splnené.

16. Krajský súd mal z obsahu spisového materiálu zistené, že na pojednávaní pred okresným súdom dňa 20.02.2020 (zápisnica založená na č. l. 125 - 127 spisu) žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorý návrh právny zástupca žalobcu zopakoval v záverečnom vyjadrení. Následne okresný súd po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené. Možno preto konštatovať, že je naplnená zákonom vyžadovaná podmienka danosti návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

17. Krajský súd mal za splnenú aj ďalšiu podmienku pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, že sa žalovaný nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 20. 02. 2020, hoci bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené podľa doručky založenej na č.l. 104 rub spisu dňa 09.12.2019. V doručenom predvolaní na pojednávanie (č.l. 104 spisu) je pritom obsiahnuté poučenie o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP.

18. V podanom odvolaní žalobca vzniesol námietku, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalovaného s tým, že žalovaný v konaní nebol pasívny. Krajský súd sa s takýmto

právnym posúdením prezentovaným žalovaným nestotožňuje. Rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP je koncipované ako následok nedostavenia sa na pojednávanie, na ktoré bol žalovaný riadne a včas predvolaný, za súčasného poučenia o možnosti vydania takéhoto rozsudku pre zmeškanie. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP tak predstavuje sankciu za nedostavenie sa žalovaného na pojednávanie, čo nemožno spájať so žalovaným tvrdeným nedostatkom pasivity na jeho strane. V prípade, ak by žalovaný bol v konaní pasívny, prichádzala by do úvahy možnosť rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia je pre možnosť takéhoto rozhodnutia vyžadované, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie tak rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a to bez vážneho dôvodu. Nemôže preto obstať odvolací dôvod žalovaného, že v konaní nebol pasívny, keďže pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP nie je rozhodujúce posúdenie otázky aktivity, či pasivity žalovaného v konaní, ale nedostavenie sa žalovaného na nariadené pojednávanie. Kým ust. § 273 CSP predstavuje sankciu za nesplnenie povinnosti vyjadriť sa k žalobe s tým, že v takomto prípade je možné okresným súdom rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie aj bez nariadenia pojednávania, ust. § 274 CSP umožňuje vydať na návrh žalobcu rozsudok pre zmeškanie žalovaného ako sankciu za nedostavenie sa žalovaného na nariadené pojednávanie, pričom takýmto rozsudkom pre zmeškanie rozhoduje súd na nariadenom pojednávaní. Je potrebné dodať, že zo zákonného ust. § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, a preto ak aj žalovaný v rámci podaného odporu, resp. v rámci písomného vyjadrenia vo veci vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby následne svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj na okresným súdom nariadenom pojednávaní.

19. K správnosti uvedených záverov krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018 a osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP“.

20. Krajský súd ďalej k problematike ospravedliteľného dôvodu neúčasti na pojednávaní uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedliteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedliteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedliteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnenému zástupcovi žalovaného, uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (NS SR sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedliteľný dôvod žalovaný nepreukázal. Krajský súd dodáva, že ospravedliteľný dôvod je taký dôležitý dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednávanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedliteľnosti.

21. V zhode so súdom prvej inštancie je krajský súd názoru, že žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil vážnymi okolnosťami. Právny zástupca žalovaného svoju absenciu ospravedlnil iba odkazom na hospodárnosť konania a na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť. Civilný sporový poriadok síce taxatívne neurčuje, čo je možné považovať za ospravedliteľný dôvod neúčasti na pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na pojednávaní, rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov je však možné považovať za ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedliteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na

pojednávani možno považovať len závažnú prekážku, ktorá je preukázaná a ktorá bráni žalovanému dostaviť sa na pojednávanie. Existenciu takejto okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca, ktorý žiada svoju neúčast' na pojednávani ospravedlniť. Právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávani netvrdil a ani nepreukázal, keďže ním tvrdené neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť, či hospodárnosť konania nepredstavujú vážne okolnosti neúčasti na nariadenom pojednávani.

22. Nie je dôvodná ani odvolacia námietka žalovaného, že okresný súd mal postupovať v zmysle Čl. 4 CSP v spojení s ust. § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu, o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednávanim veci v jeho neprítomnosti, nemieni akceptovať. Je nepochybné, že z Čl. 4 CSP vyplýva analógia legis a analógia iuris, avšak zo znenia ust. § 183 ods. 4 CSP jasne vyplýva, že je viazané na návrh na odročenie pojednávania. Len v prípade, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca neuskutočnili návrh na odročenie pojednávania, a preto nie je možné postupovať podľa ust. § 183 ods. 4 CSP. Okresný súd nemal povinnosť bezodkladne upovedomiť žalovaného (jeho právneho zástupcu), že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 17.02.2020 (č.l. 106 spisu) uviedol, že ospravedlňuje svoju neúčast' na tomto pojednávani, nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti, t.j. žalovaný neuskutočnil návrh na odročenie pojednávania, len s ktorým návrhom je spojený postup súdu v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP. Napriek tomu okresný súd podaním zo dňa

18.02.2020 (č. I. 122, doručeným emailom podľa č. I. 123 spisu) právnenmu zástupcovi žalovaného oznámil, že neakceptuje jeho ospravedlnenie, pretože nejde ani o vážny, ani o dôležitý dôvod a nejde ani o ospravedlnenie riadne a včas. Nemôže preto obstať ani odvolacia námietka, že sa žalovaný o posúdení jeho ospravedlnenia pred vyhlásením rozsudku nedozvedel.

23. Žalovaný v odvolaní poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019. Krajský súd po oboznámení sa s týmto uznesením Ústavného súdu SR uvádza, že závery tohto uznesenia nedopadajú na prejednanú právnu vec, keďže táto je odlišná po skutkovej aj po právnej stránke od veci posudzovanej v predmetnom uznesení Ústavného súdu SR. Táto kvalitatívne odlišná skutková a právna situácia vyplýva z toho, že v prejednávanej právnej veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor. K odporu sa vyjadril žalobca a vec bola upomínacim súdom postúpená Okresnému súdu Žilina, ktorý uznesením vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadril k vyjadreniu žalobcu, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na svoju obranu, pretože na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Súčasne bol žalovaný v tomto uznesení poučený o sudcovskej, ako i zákonnej koncentrácii konania. Toto uznesenie zostalo bez reakcie žalovaného. Na následne nariadenom pojednávani dňa 20.02.2020 sa žalovaný ani jeho právny zástupca nezúčastnili a okresný súd na tomto pojednávani v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Uvedený postup okresného súdu a postup krajského súdu, ktorý rozhoduje o podanom odvolaní žalovaného, tak neodporuje uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019, v ktorého odôvodnení sa konštatuje, že postup v zmysle ust. § 274 CSP nie je žiaduci, najmä ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávani, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, čo sú okolnosti zásadne odlišné od prejednávanej veci. Ak Ústavný súd Slovenskej republiky pri aplikácii ust. § 274 CSP vyjadril okolnosti, za ktorých nie je žiaduci postup v zmysle tohto ustanovenia, ktoré okolnosti v danej veci tu neboli naplnené, tak potom mal krajský súd za to, že v prejednávanej veci bol namieste postup okresného súdu podľa ust. § 274 CSP a rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

24. V zmysle uvedených zhodnotení dospel krajský súd k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 274 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a preto odvolanie žalovaného zo dňa 31.03.2020 proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného by bolo prípustné len v prípade, ak by neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou sporovou stranou v tomto odvolacom konaní bol žalobca, nakoľko odvolanie žalovaného bolo krajským súdom odmietnuté ako neprípustné. Krajský súd preto žalobcovi voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.